

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 16. II. 1966 (P 112 975)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20. X. 1967

Kl. 80 b, 6/09

MKP C 04 b 13/14

UKD

Współtwórcy wynalazku: mgr inż. Helena Hartwig, mgr inż. Józef Sadłowski, mgr inż. Zdzisław Bartnik, mgr inż. Włodzimierz Kłosiński

Właściciel patentu: Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Polska)

Sposób przyspieszania wiązania wypraw gipsowych długowiązających

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób przyspieszania wiązania świeżej warstwy z zaprawy gipsowej długowiązającej, nałożonej bezpośrednio na podłożu tynkowanym przy wykonywaniu wypraw zacieranych i nakrapianych.

Niedogodnością stosowania zapraw gipsowych długowiązających jest występowanie zjawiska wysychania wypraw przed ich związaniem na skutek częściowego odparowania wody i częściowego wchłonięcia jej przez podłoże. Zjawisko to zachodzi szczególnie przy cienkich warstwach o grubości około 3 mm. Wyprawy, które wyschły przed ich związaniem, są miękkie, pyłące i wykazują złą przyczepność do podłoża.

Znany sposób przyspieszania wiązania zapraw gipsowych długowiązających polega na wprowadzeniu do zapraw substancji przyspieszających wiązanie, np. siarczanu sodowego, potasowego lub amonowego.

Sposób ten pozwalał co prawda na znaczne skrócenie czasu wiązania, ale zaprawy z wyżej wymienionymi przyspieszaczami nie mogły być korzystnie stosowane do tynkowania podłoża sposobem mechanicznym. Przy mechanicznym tynkowaniu różnego rodzaju urządzeniami natryskującymi zaprawę należy stosować zaprawy o długim okresie wiązania (5—7 godz.), ze względu na występowanie awarii urządzeń do natryskiwania, w przypadku stosowania zapraw gipsowych

2

z przyspieszaczami, o skróconym okresie wiązania (25—30 min).

Również natryskiwana na nałożoną już i związaną warstwę gipsową zaprawa wapienna po zatarciu wykazywała niską przyczepność, około 0,05 kG/cm².

Niedogodności te usuwa sposób według wynalazku, umożliwiający przyspieszenie wiązania bezpośrednio na podłożu wypraw gipsowych długowiązających nakładanych mechanicznie.

Sposób ten polega na tym, że na podłoże nanosi się warstwę zaprawy gipsowej długowiązającej, ewentualnie z dodatkiem plastifikatorów lub środków hydrofobowych, a następnie bezpośrednio na świeżo nałożoną, niezwiązaną warstwę natryskuje się zaprawę wapienną, z ewentualnym dodatkiem, najkorzystniej do 5%, gipsu, do której można także dodawać plastyfikatory lub środki hydrofobowe. Zaprawę wapienną nanosi się w postaci warstwy o grubości 1—2 mm.

Wyprawy gipsowe o fakturze nakrapianej pokrywa się bezpośrednio po wykonaniu rozcieńczonym mleczkiem wapiennym.

W wyniku badań i prób okazało się, że wykonanie bezpośrednio natrysku z zaprawy wapiennej z ewentualnym dodatkiem do 5% gipsu na świeżo ułożoną na podłożu warstwę wyprawy gipsowej długowiązającej umożliwia przyspieszenie wiązania i pozwala na przystąpienie do zacierania jej już po upływie około 20 minut. Warstwa wierzchnia

3

gładko zatarta z zaprawy wapiennej nałożona bezpośrednio na zaprawę gipsową wykazuje przyczepność do warstwy z zaprawy gipsowej powyżej 4 kG/cm².

Przy badaniu przyczepności okazało się niespodziewanie, że przyczepność jest tak dobra, że warstwa górna odrywa się razem z warstwą dolną.

Sposób według wynalazku zapewnia mechaniczne, mało pracochłonne i szybkie wykonanie wypraw gipsowych o fakturze nakrapianej oraz cienkich, grubości około 3 mm, i grubszych wypraw, grubości około 15 mm, gładko zatartych, mających

4

bardzo dobrą przyczepność do wszystkich rodzajów podłoży.

Zastrzeżenie patentowe

- 5 Sposób przyśpieszania wiązania wypraw gipsowych długowiążących przy wykonywaniu tynków zacieranych lub nakrapianych, **znamienny tym**, że na świeżo nałożoną, nie związaną warstwę wyprawy gipsowej z zaprawy długowiążącej nanosi się zaprawę wapienną z ewentualnym dodatkiem, najkorzystniej do 5%, gipsu o grubości warstwy najkorzystniej 1—2 mm lub rozcieńczone mleczko wapienne.
- 10